U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců JUDr. Milana Kamlacha a JUDr. Marie Součkové v právní věci žalobce: **V. K.**, zastoupeného opatrovnicí M. B., tajemnicí správního oddělení Krajského soudu v Ústí nad Labem, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 26. 1. 2004 č. j. 15 Az 345/2003 – 13,

t a k t o :

I. Řízení **s e z a s t a v u j e** .

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í:

Krajský soud v Ústí nad Labem rozsudkem ze dne 26. 1. 2004 č. j. 15 Az 345/2003 - 13 zamítl žalobu podanou žalobcem proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 8. 2002 č.j. OAM-235/VL-07-C10-2002, kterým nebyl žalobci udělen azyl dle § 12, § 13 odst. 1, 2 a §14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii ČR, ve znění pozdějších předpisů, a současně bylo vysloveno, že se na něj nevztahuje překážka vycestování dle § 91 téhož zákona.

Proti citovanému rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem podal žalobce včas kasační stížnost. Jelikož žalobce nebyl pro řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem, jak požaduje ustanovení § 105 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), byl usnesením Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 21. 7. 2004 č. j. 15 Az 345/2003 - 21 vyzván, aby ve lhůtě jednoho měsíce ode dne doručení usnesení předložil soudu plnou moc udělenou advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti. Z předloženého soudního spisu vyplývá, že předmětné usnesení bylo žalobci doručeno dne 29. 7. 2004, přičemž na něj žádným způsobem nereagoval.

Usnesením Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 4. 1. 2005 č. j. 15 Az 345/2003 - 26 byl žalobce znovu vyzván k předložení plné moci udělené advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti ve lhůtě jednoho měsíce od doručení usnesení. Žalobce byl zároveň poučen, že ve stejné lhůtě může požádat o ustanovení bezplatného právního zástupce pro řízení o kasační stížnosti. Z předloženého soudního spisu plyne, že zásilka s předmětným usnesením krajského soudu byla dána k poštovní přepravě dne 13. 1. 2005 a pokus o její doručení žalobci se uskutečnil dne 14. 1. 2005 (na adresu D., P. 106). Dne 15. 1. 2005 se uvedené zásilka vrátila zpět krajskému soudu jako nedoručená s tím, že adresát se odstěhoval bez udání adresy.

Poté Krajský soud v Ústí nad Labem provedl šetření u Policie České republiky, Oblastního ředitelství služby cizinecké a pohraniční policie, Oddělení cizinecké police v Děčíně, kterým bylo zjištěno, že žalobce je sice stále hlášen k pobytu na adrese D., P. 106, ale na této adrese se již delší dobu nezdržuje a jeho současný pobyt není znám, na území České republiky žalobce pobývá na základě víza platného do 28. 4. 2005 (sdělení policie ze dne 14. 3. 2005).

Jelikož nebyl skutečný pobyt žalobce Krajskému soudu v Ústí nad Labem znám, postupoval v souladu s ustanovením § 29 odst. 3 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, v platném znění, ve spojení s § 64 s. ř. s., a ustanovil usnesením č. j. 15 Az 345/2003 - 41 ze dne 13. 7. 2005 žalobci neznámého pobytu pro řízení o kasační stížnosti opatrovnici M. B., tajemnici správního oddělení Krajského soudu v Ústí nad Labem.

Na základě informací z databáze žalovaného založených ve správním spise ve věci bylo zjištěno, že žalobce dne 6. 1. 2002 opustil P. V. L. a ode dne 30. 1. 2002 je přihlášen k pobytu na adrese D., P, 106. Na uvedené adrese se žalobce zdržoval v průběhu řízení o udělení azylu vedeného žalovaným i v průběhu řízení u Krajského soudu v Ústí nad Labem o žalobě podané proti rozhodnutí žalovaného. Je však zřejmé, že ačkoliv je žalobce formálně přihlášen na této adrese nadále, ve skutečnosti se na uvedeném místě nejméně ode dne 14.1.2005 nezdržuje. Nynější skutečné místo pobytu žalobce není Nejvyššímu správnímu soudu známo.

Podle ustanovení § 33 zákona o azylu soud řízení zastaví, jestliže nelze zjistit místo pobytu žadatele o udělení azylu (žalobce) a tato skutečnost brání nejméně po dobu 90 dnů rozhodnutí ve věci. V projednávané věci pobyt žalobce není znám nejméně ode dne 14. 1. 2005 a jeho kasační stížnost nelze projednat a rozhodnout o ní, protože není splněna podmínka povinného zastoupení advokátem v řízení o kasační stížnosti (§ 105 odst. 2 s. ř. s.). Nejvyšší správní soud tak vzhledem k výše uvedeným skutečnostem a v souladu s ustanovením § 33 zákona o azylu rozhodl o zastavení řízení [§ 47 písm. c) s. ř. s.].

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 18. října 2005

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu